

สรุปข่าวรัฐสภา

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

การประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ 4 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง)

วันอังคารที่ 22 สิงหาคม 2566 เวลา 10.00 นาฬิกา ณ ห้องประชุมสภาผู้แทนราษฎร ชั้น 2 อาคารรัฐสภา นายวันมูหะมัดนอร์ มะทา ประธานรัฐสภา เป็นประธานการประชุมร่วมกันของรัฐสภา ครั้งที่ 4 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) โดยมี ศาสตราจารย์พิเศษพรเพชร วิชิตชลชัย รองประธานรัฐสภา ผลัดเปลี่ยนการทำหน้าที่ประธานการประชุม และเมื่อครบองค์ประชุมแล้ว ประธานฯ ได้ดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระ ดังนี้

(1) เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม

1.1 รับทราบรายงานผลการพิจารณาตามข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ.

ตามที่คณะรัฐมนตรี ได้มีมติรับทราบข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติว่าด้วยการปรับเป็นพินัย พ.ศ. และที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาได้ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นหน่วยงานหลักรับข้อสังเกตดังกล่าวไปพิจารณาร่วมกับกระทรวงยุติธรรม กระทรวงมหาดไทย สำนักงานศาลยุติธรรม สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา สำนักงานตำรวจแห่งชาติ สำนักงานอัยการสูงสุด และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาศึกษาแนวทางและความเหมาะสมของข้อสังเกตดังกล่าว และสรุปผลการพิจารณาหรือผลการดำเนินการในภาพรวมเสนอต่อคณะรัฐมนตรีซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2566 รับทราบรายงานผลการพิจารณาที่สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเสนอเพื่อคณะรัฐมนตรีได้รับทราบผลการพิจารณาดังกล่าว

ที่ประชุมรับทราบ

1.2 รับทราบรายงานผลการพิจารณาตามข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ของรัฐสภา

ด้วยสำนักงานตำรวจแห่งชาติได้มีหนังสือแจ้งว่า คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ 25 กรกฎาคม 2566 รับทราบรายงานผลการพิจารณาตามข้อสังเกตของคณะกรรมการการวิสามัญพิจารณาร่างพระราชบัญญัติตำรวจแห่งชาติ พ.ศ. ของรัฐสภา ตามที่สำนักงานตำรวจแห่งชาติเสนอและให้สำนักงานตำรวจแห่งชาติส่งรายงานการพิจารณาดังกล่าวต่อรัฐสภาเพื่อทราบ

ที่ประชุมรับทราบ

1.3 รับทราบคำสั่งศาลรัฐธรรมนูญกรณีผู้ตรวจการแผ่นดินขอให้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 213 (เรื่องพิจารณาที่ ต. 24/2566)

ตามที่ผู้ตรวจการแผ่นดินได้ส่งคำร้องขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 213 ว่ากรณีที่รัฐสภามีมติตีความว่า การเสนอชื่อบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีให้รัฐสภาพิจารณาให้ความเห็นชอบในรอบ 2 เป็นญัตติทั่วไป ต้องห้ามนำเสนอซ้ำอีก

ตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 41 หรือขัดแย้งกับรัฐธรรมนูญมาตรา 272 และขอให้กำหนดมาตรการ
วิธีการชั่วคราวก่อนที่จะวินิจฉัยโดยให้มีคำสั่งยุติการเลือกนายกรัฐมนตรีไว้ก่อนจนกว่าศาลรัฐธรรมนูญ
จะวินิจฉัยนั้น เมื่อวันที่ 16 สิงหาคม 2566 ศาลรัฐธรรมนูญได้พิจารณาคำร้องดังกล่าว และมีมติ
เป็นเอกฉันท์ที่มีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย เมื่อคำสั่งไม่รับคำร้องวินิจฉัยแล้วคำร้องอื่น
ก็เป็นอันตกไปด้วย

ที่ประชุมรับทราบ

ประธานฯ กล่าวว่า เรื่องดังกล่าวเป็นเรื่องสืบเนื่อง เนื่องจากการประชุมร่วมกัน
ของรัฐสภา เมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2566 นายรังสิมันต์ โรม สมาชิกรัฐสภา ได้เสนอญัตติด้วยวาจา
ตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 32 (1) ขอให้สภาพิจารณาทบทวนเรื่องที่ได้พิจารณาเมื่อวันที่
19 กรกฎาคม 2566 โดยพิจารณาตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 151 นั้น นายรังสิมันต์ โรม ขอให้
มีการพิจารณาทบทวนเมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2566 ซึ่งในขณะนั้นประธานฯ เห็นว่าเรื่องที่จะทบทวนนั้น
ยังเกี่ยวข้องกับเรื่องที่ศาลรัฐธรรมนูญกำลังวินิจฉัย ซึ่งโดยปกติแล้วหากเรื่องอยู่ในระหว่างการพิจารณา
ของศาลสภายังไม่พิจารณาจนกว่าเรื่องนั้นจะพิจารณาแล้วเสร็จ ประกอบกับ ประธานฯ เห็นว่า
หากมีการพิจารณาไปในเวลานั้นอาจมีบางช่วงบางตอนที่เป็นการละเมิดศาล จึงอาศัยอำนาจ
ประธานฯ ตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 22 ให้เลื่อนการประชุมไปก่อนโดยยังไม่ได้พิจารณาข้อเสนอ
ของนายรังสิมันต์ โรม ดังนั้น ในวันนี้หากนายรังสิมันต์ โรม ยังตั้งใจก็สามารถนำเสนอได้

นายรังสิมันต์ โรม สมาชิกรัฐสภา ได้นำเสนอญัตติต่อเนื่องจากการประชุมร่วมกัน
ของรัฐสภา ครั้งที่ 3 (สมัยสามัญประจำปีครั้งที่หนึ่ง) เมื่อวันศุกร์ที่ 4 สิงหาคม 2566 และมีการเสนอญัตติ
ด้วยวาจา เรื่อง ขอให้ทบทวนมติรัฐสภาว่าการเสนอชื่อบุคคลเดิมให้เป็นผู้สมควรได้รับแต่งตั้ง
เป็นนายกรัฐมนตรีเป็นญัตติเข้าตามข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. 2563 ข้อ 41 ซึ่งได้มีมติเมื่อวันที่
19 กรกฎาคม 2566 โดยมีนักกฎหมายและผู้เชี่ยวชาญหลายท่านได้ออกมาท้วงติงตั้งก่อนหน้า
และภายหลังจากที่รัฐสภาได้มีมติ รวมทั้งคณาจารย์ทางด้านนิติศาสตร์ จำนวน 115 ท่าน จาก
19 มหาวิทยาลัย ได้ออกแถลงการณ์ชัดเจนว่าไม่เห็นด้วยกับมติของรัฐสภาที่ให้ข้อบังคับการประชุมฯ
ใหญ่กว่ารัฐธรรมนูญ โดยให้เหตุผลว่าการลงมติเลือกนายกรัฐมนตรีเป็นกระบวนการที่บัญญัติไว้ใน
รัฐธรรมนูญเป็นการเฉพาะ ต่างจากญัตติทั่วไปตามข้อบังคับการประชุมฯ ซึ่งตามที่บัญญัติไว้ใน
รัฐธรรมนูญก็ได้กำหนดไว้แต่ประการใดว่า การเสนอชื่อบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี
คนเดิมจะกระทำมิได้ เมื่อรัฐธรรมนูญซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดบัญญัติไว้เพียงเท่านี้ การตีความข้อบังคับ
การประชุมฯ ซึ่งเป็นกฎเกณฑ์ที่ลำดับต่ำกว่ารัฐธรรมนูญ จึงไม่สามารถตีความข้อบังคับ การประชุมฯ
ให้เหนือกว่ารัฐธรรมนูญได้ และไม่สมควรอย่างยิ่งที่จะให้การตีความเช่นนี้กลายเป็นบรรทัดฐานต่อไป
ในอนาคต หากไม่แล้วการเรียนการสอนด้านนิติศาสตร์ในเรื่องลำดับชั้นของกฎหมายและหลักการปกครอง
โดยกฎหมายที่มีหลักรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดจะยากที่จะดำเนินการโดยปกติในประเทศไทย
ต่อไปได้ อีกกรณีหนึ่ง คือ กรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินได้พิจารณาคำร้องที่มีผู้ยื่นคำร้องประเด็นการตีความ
มติดังกล่าวของรัฐสภา โดยพิจารณาแล้วเห็นว่าการเสนอชื่อและลงมติเลือกนายกรัฐมนตรีนั้น
เป็นการกระทำตามขั้นตอนที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ ไม่ใช่เป็นกรณีที่ต้องปฏิบัติตามข้อบังคับการประชุมฯ
ข้อ 41 จึงมีมติเมื่อวันที่ 24 กรกฎาคม 2566 ให้ส่งเรื่องไปยังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อวินิจฉัยต่อไป ซึ่งแม้

ในเวลาต่อมาศาลรัฐธรรมนูญจะมีคำสั่งไม่รับคำร้องดังกล่าว แต่ก็เป็นการไม่รับด้วยเหตุผลว่าผู้ร้องไม่อยู่ในเกณฑ์ที่จะยื่นคำร้องได้ ไม่ได้เป็นการไม่รับคำร้องหลังจากพิจารณาในเนื้อหาสาระแต่อย่างใด ความสำคัญจริง ๆ ของกรณีและผู้ตรวจการแผ่นดินยื่นคำร้องเป็นการแสดงให้เห็นว่า ในภาคส่วนที่เกี่ยวข้องกับการทำหน้าที่ตรวจสอบเรื่องต่าง ๆ ก็ยังมีความเห็นแย้งต่อการตีความที่รัฐสภาได้มีมติตนและพรรคก้าวไกลเห็นด้วยกับแถลงการณ์ของคณาจารย์ด้านนิติศาสตร์ อย่างไรก็ตาม ไม่เห็นด้วยกับการยื่นคำร้องให้ศาลรัฐธรรมนูญเป็นผู้ตัดสินชี้ขาด หากจะมีข้อพิพาทเกี่ยวกับข้อบังคับการประชุมฯ และหากจะมีมติใด ๆ ออกไปแล้ว และเห็นได้ภายหลังว่าสมควรแก้ไขใหม่ให้ถูกต้องก็สมควรที่จะหาข้อยุติในที่ประชุมรัฐสภา จึงเป็นเหตุผลที่เสนอญัตติดังกล่าว และควรพิจารณาเป็นเรื่องด่วนให้เสร็จสิ้นก่อนที่จะมีการเสนอชื่อให้เป็นผู้สมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี และขอให้มีการสร้างบรรทัดฐานที่ถูกต้องและเหมาะสม โดยไม่ทำลายหลักการของรัฐสภา

ประธานฯ กล่าวว่า ความเห็นที่นายรังสิมันต์ โรม ที่ได้เสนอญัตติด่วนด้วยวาจาเมื่อวันที่ 4 สิงหาคม 2566 นั้น ประธานฯ ได้ให้เลื่อนการประชุมออกไปและในวันนี้ได้ให้นำเสนอเข้ามาแต่ก่อนหน้าที่จะมีการประชุมในวันนี้และก่อนหน้าที่จะมีการประชุมวิป 3 ฝ่าย เมื่อวันที่ 18 สิงหาคม 2566 ประธานฯ ได้ให้ฝ่ายกฎหมายและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องได้นำข้อเสนอมาเพื่อเสนอต่อที่ประชุมวิป 3 ฝ่าย และประธานฯ ได้ร่วมพิจารณาด้วยว่าข้อเสนอด้วยวาจาของนายรังสิมันต์ โรม นั้นจะรับมาพิจารณาอย่างไร ซึ่งที่ประชุมฝ่ายกฎหมายและที่เกี่ยวข้องได้ให้ความเห็นว่า ญัตติที่เสนอนั้นเป็นญัตติซ้อนที่ได้มีการลงมติไปแล้วตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 151 หากสามารถจะเสนอญัตติเช่นนี้ที่ถือว่าเด็ดขาดไปแล้วเข้ามาให้สภาทบทวน ซึ่งหากให้สภาทบทวนแล้วความเชื่อถือของมติรัฐสภาอาจลดลงไปว่าต่อไปอาจมีการทบทวนอีกแล้วจะเชื่อสิ่งไหน อย่างไร โดยสิ่งนี้คือความเห็นและเจตนาของนายรังสิมันต์ โรม ก็ชัดเจนว่าไม่ได้มีเจตนาตีรวนหรือเสนอชื่อนายพิธา ลิ้มเจริญรัตน์ เข้ามาขัดต่อข้อบังคับการประชุมฯ หรือไม่ อย่างไร แต่ต้องการให้สภาทบทวนว่าญัตติที่ลงมติไปแล้วนั้นทบทวนได้หรือไม่ ซึ่งฝ่ายกฎหมายเห็นว่าไม่ควรให้มีการทบทวนเพราะจะสร้างบรรทัดฐานความไม่น่าเชื่อถือ ทั้งนี้ ความเห็นสามารถแตกต่างกันได้ โดยประธานฯ ได้แจ้งต่อที่ประชุมวิป 3 ฝ่าย ทราบแล้วซึ่งส่วนใหญ่เห็นด้วย จึงขอวินิจฉัยว่าไม่รับญัตติด่วนที่เสนอด้วยวาจาของนายรังสิมันต์ โรม อีกทั้งในวันเดียวกันนั้น นายสมชาย แสวงการ สมาชิกรัฐสภา ได้เสนอไม่เห็นด้วยกับญัตติที่นายรังสิมันต์ โรม เสนอ เมื่อเป็นญัตติที่เกี่ยวข้องเนื่องกัน และไม่ได้มีการนำญัตติดังกล่าวมาเป็นญัตติด่วนแล้ว นายสมชาย แสวงการ คงไม่คิดใจ จึงขออนุญาตดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระต่อไป ซึ่งประธานฯ ได้ปฏิบัติตามหน้าที่และให้ความเป็นกลาง

(2) รับรองรายงานการประชุม (ไม่มี)

(3) เรื่องที่คณะกรรมการพิจารณาเสร็จแล้ว (ไม่มี)

เรื่องด่วน

- พิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี

ตามมาตรา 272 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย

เนื่องจากรัฐธรรมนูญ มาตรา 272 วรรคหนึ่ง กำหนดให้ในระหว่าง 5 ปีแรกนับตั้งแต่วันที่มิรัฐสภาชุดแรกให้ความเห็นชอบบุคคลที่สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีให้กระทำในที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภา และข้อบังคับการประชุมรัฐสภา พ.ศ. 2563 ข้อ 136 และข้อ 137 ได้กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการพิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีนั้นไว้แล้ว จึงขอ นำข้อบังคับการประชุมฯ ดังกล่าวมาปฏิบัติเป็นขั้นตอนต่อไป โดยขั้นตอนแรกเป็นการเสนอชื่อผู้ที่สมควรจะได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี ซึ่งข้อบังคับการประชุมฯ ได้กำหนดว่า ให้สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้นเป็นผู้มีสิทธิเสนอชื่อ โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแต่ละคนมีสิทธิเสนอได้เพียงคนละ 1 ชื่อ จากบุคคลที่มีคุณสมบัติไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา 160 ของรัฐธรรมนูญ และตามรายชื่อที่พรรคการเมืองได้แจ้งไว้ตามมาตรา 88 ของรัฐธรรมนูญ โดยเมื่อมีการเสนอชื่อแล้วให้มีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเท่านั้นเป็นผู้รับรอง ซึ่งจะต้องมีจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสิบของจำนวนสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีอยู่ทั้งหมดคือไม่น้อยกว่า 50 คน และการรับรองนั้นจะใช้วิธีการยกมือเหมือนญัตติปกติทั่วไปไม่ได้จึงจะไม่ใช้วิธีการยกมือ แต่จะใช้วิธีการกดแสดงตน

นายชลงาน ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดน่าน พรรคเพื่อไทย
ขอเสนอชื่อบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี คือ **นายเศรษฐา ทวีสิน** ซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ได้ให้การรับรองถูกต้อง

ต่อมาประธานฯ ได้เปิดโอกาสให้สมาชิกฯ อภิปรายในประเด็นการพิจารณาให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี โดยในการประชุมวิป 3 ฝ่ายนั้น ที่ประชุมได้มีการตกลงเวลาการอภิปรายในเรื่องคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของบุคคลที่ได้รับการเสนอชื่อ คือ สมาชิกวุฒิสภา 2 ชั่วโมง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร 3 ชั่วโมง

จากนั้น สมาชิกฯ ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ทั้งเห็นด้วยและไม่เห็นด้วย โดยสมาชิกฯ อภิปรายว่า การเลือกนายกรัฐมนตรีเป็นวาระที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่ออนาคตของประเทศชาติและความผาสุกของประชาชน แต่นับจากการเลือกตั้งทั่วไปเมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2566 เป็นต้นมาจนถึงวันนี้ ครบ 100 วันแล้ว แต่เรายังไม่บรรลุการลงมติเลือกบุคคลที่เหมาะสมให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีไปทำหน้าที่ประมุขฝ่ายบริหาร ทำให้กลไกการใช้อำนาจอธิปไตยตามครรลองแห่งระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุขขาดความครบถ้วนสมบูรณ์ และเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ประเทศชาติตกอยู่ในวังวน ประชาชนต้องเคืองคว้าง จึงต้องการให้สมาชิกฯ ทุกท่านร่วมกันทำหน้าที่เพื่อนำพาประเทศออกจากวังวน ด้วยการมีส่วนร่วมและวิचारณญาณอย่างสมเหตุสมผลบนผลประโยชน์ของประเทศชาติและบนความสามัคคีปรองดองของประชาชน ในการออกเสียงลงมติเลือกบุคคลที่เหมาะสมให้ดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีตามหลักการแห่งระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ความล่าช้าของกระบวนการเลือกนายกรัฐมนตรี คือ ต้นทุนที่สูญเปล่าของประเทศที่ประเมินค่ามิได้ ซึ่งต้องร่วมมือร่วมใจกันยุติความสูญเสียมื้อให้เร็วต่อไป และเหนือสิ่งอื่นใด ความเนิ่นช้าของการเลือกนายกรัฐมนตรีคือความรับผิดชอบร่วมกันของสมาชิกฯ

ทั้งนี้ สมาชิกฯ ที่เห็นด้วยได้อภิปรายว่า ผลของการเลือกตั้งที่ผ่านมา ประชาชนลงคะแนนเสียงเลือกสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจากพรรคก้าวไกล 150 เสียง พรรคเพื่อไทย 141 เสียง

ทั้งสองพรรคมีคะแนนรวมกันถึง 291 เสียง เมื่อไม่เห็นชอบนายกรัฐมนตรีนอกจากพรรคก้าวไกลเป็นแกนนำจัดตั้งรัฐบาล จึงมีเหตุผลและความจำเป็นต้องเห็นชอบนายกรัฐมนตรีนอกจากพรรคเพื่อไทยเพื่อจัดตั้งรัฐบาลและบริหารประเทศตามที่ประชาชนรอคอย เพราะผลจากเลือกตั้งและเสียงของประชาชนทำให้ต้องตัดสินใจเช่นนั้น แม้ว่าจะไม่มีความเชื่อมั่นในพรรคเพื่อไทยว่าจะมีอิสระในการบริหารประเทศเลยก็ตาม และสามารถดำเนินนโยบายด้านการเมืองของตนเองหรือไม่ แต่ก็ไม่มีทางเลือกที่จะมีความเห็นเป็นอื่น อย่างไรก็ตาม ได้ตั้งข้อสังเกตว่าเหตุใดพรรคเพื่อไทยจึงให้ความสำคัญต่อการร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เป็นวาระเร่งด่วนมากกว่าการรีบเร่งจัดตั้งรัฐบาลเพื่อเข้าไปแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ ซึ่งเป็นปัญหาปากท้อง สร้างความอยู่ดีกินดีอันเป็นปัญหาเร่งด่วนของประชาชน อีกทั้งสมาชิกฯ ให้ความเห็นว่า ขอใช้สิทธิในทำนองเดียวกับที่เคยใช้สิทธิเมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2566 โดยมีหลักการพื้นฐานว่า ในระบบการเมืองที่เป็นปกติของระบอบประชาธิปไตยในระบบรัฐสภาซึ่งของประเทศไทยเป็นระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยปกติ นายกรัฐมนตรีมาจากการเลือกของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรซึ่งเกิดจากการรวมเสียงข้างมากของพรรคการเมืองที่ได้รับการเลือกตั้งจากพี่น้องประชาชน แต่กรณีที่อยู่ในห้วงเวลาพิเศษนี้ รัฐธรรมนูญได้กำหนดให้สมาชิกวุฒิสภาทำหน้าที่ร่วมกับสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรในการประชุมร่วมกันของรัฐสภาเพื่อลงมติเห็นชอบ ดังนั้น สมาชิกวุฒิสภาจึงจำเป็นต้องทำหน้าที่เพียงแต่ว่าสมาชิกฯ เห็นแล้วว่าการทำหน้าที่ในครั้งนี้เป็นการทำหน้าที่ในสถานการณ์การเมืองที่เป็นประชาธิปไตยที่ปกติแล้ว ไม่ได้อยู่ในระหว่างการเปลี่ยนผ่านจากรัฐบาลรักษาการหลังการยึดอำนาจไปสู่รัฐบาลที่มาจากเลือกตั้ง แต่อยู่ในระหว่างการเปลี่ยนผ่านจากรัฐบาลประชาธิปไตยที่มาจากเลือกตั้งชุดหนึ่งไปยังอีกชุดหนึ่ง จึงไม่มีความจำเป็นที่สมาชิกวุฒิสภาจะทำหน้าที่วินิจฉัยแยกต่างไปจากเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎร จึงมีความไม่สบายใจต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แม้ว่าตามหลักการจะไม่ได้เสียหายอะไรในการเปลี่ยนแปลงจับขั้วไปมาแต่ประเทศไทยเพียงจะมีการเปลี่ยนแปลงไม่นาน เมื่อเกิดเหตุการณ์สลับขั้วจึงสร้างความไม่สบายใจให้กับประชาชนจำนวนมาก แต่แม้ว่าจะมีความไม่สบายใจต่อทั้งสถานการณ์ต่าง ๆ และข้อกล่าวหาต่อตัวผู้ถูกเสนอชื่อก็ตาม ก็ไม่อาจไปล้มล้างหลักการที่กล่าวไปแล้วข้างต้นได้ จึงไม่มีเหตุผลใดที่จะใช้ความไม่สบายใจหรือความรู้สึกนึกคิดส่วนตัวเป็นอุปสรรคต่อพรรคการเมืองและผู้ถูกเสนอชื่อแต่ประการใด เพื่อให้กลไกในการได้มาซึ่งนายกรัฐมนตรีและรัฐบาลสามารถดำเนินต่อไปได้ ประเทศไทยจะได้เข้าสู่สภาวะอันเป็นปกติ มีการจัดตั้งรัฐบาล มีการพิจารณางบประมาณรายจ่ายประจำซึ่งมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการบริหารราชการแผ่นดิน

นอกจากนี้ สมาชิกฯ ยังอภิปรายถึงหลักคิดในการปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 272 โดยเชื่อว่าการกำหนดให้สมาชิกวุฒิสภาร่วมให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนายกรัฐมนตรี แม้จะเป็นหน้าที่และอำนาจตามรัฐธรรมนูญแต่ก็เป็นการชั่วคราวตามบทเฉพาะกาล และด้วยความที่เป็นบทบัญญัติที่ไม่เคยมีมาก่อน ในระบบรัฐธรรมนูญไทย แม้รัฐธรรมนูญฉบับนี้จะจัดทำขึ้นในยุครัฐบาลที่มาจากพรรคการเมืองและต้องมีการลงประชามติร่างรัฐธรรมนูญทั้งฉบับอยู่แล้ว จึงยังต้องมีการลงประชามติเป็นคำถามเพิ่มเติม เป็นการเฉพาะสอบถามประชาชนว่าจะเห็นชอบหรือไม่กับบทบัญญัติพิเศษนี้ โดยให้เหตุผลว่าเพื่อให้การปฏิรูปประเทศเกิดความต่อเนื่อง ซึ่งแม้จะได้รับความเห็นชอบในการลงประชามติเมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2559 บทบัญญัตินี้ก็ยังคงกำหนดให้

สมาชิกวุฒิสภามีหน้าที่และอำนาจในการร่วมให้ความเห็นชอบเท่านั้น ไม่มีสิทธิเสนอชื่อแคนดิเดตนายกรัฐมนตรี ไม่มีสิทธิรับรองชื่อแคนดิเดตนายกรัฐมนตรีนั้น ๆ ด้วยเหตุนี้ หลักคิดในการร่วมให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีของสมาชิกวุฒิสภาจึงควรแตกต่างจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร คือสมาชิกวุฒิสภาควรใช้หน้าที่และอำนาจที่มีอยู่นี้อย่างมีเหตุผลอย่างมีขอบเขต และอย่างจำกัด เหมือนกรณีพิจารณาบทยกเว้นตามรัฐธรรมนูญและตามกฎหมายอื่น โดยแบ่งเป็น 2 ช่วงเวลา คือ ก่อนวันที่ 31 ธันวาคม 2565 ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่แผนการปฏิรูปประเทศทุกด้านมีผลใช้บังคับ สมาชิกวุฒิสภาควรพิจารณาถึงเหตุผลพิเศษตามที่ปรากฏในคำถามเพิ่มเติมในการลงประชามติเมื่อ 7 ปีก่อนหน้านี้ คือความต่อเนื่องในการปฏิบัติหน้าที่ของรัฐบาลภายใต้แผนการปฏิรูปประเทศ และช่วงที่ 2 คือช่วงเวลาหลังวันที่ 31 ธันวาคม 2565 อันเป็นช่วงเวลาที่แผนการปฏิรูปประเทศทุกด้านเสมือนสิ้นสุดลงแล้วตามรัฐธรรมนูญมาตรา 259 โดยมติของคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เมื่อวันที่ 22 สิงหาคม 2565 และคณะรัฐมนตรีได้มีมติรับรองทุกประการในเวลาต่อมา โดยกำหนดให้ยกเลิกบทบัญญัติกฎหมายและหน่วยงานที่ทำหน้าที่เฉพาะเกี่ยวกับการปฏิรูปประเทศ คืนกลับไปให้หน่วยงานปกติทำหน้าที่ต่อ ทำให้ไม่อาจพิจารณาเหตุผลพิเศษตามคำถามประชามติเพิ่มเติมได้ ดังนั้น การให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งเหมาะสมจะเป็นนายกรัฐมนตรีในช่วงเวลานี้ของรัฐสภานี้ จึงแบ่งออกเป็น 2 กรณีดังกล่าว โดยหากเป็นกรณีทั่วไปตามปกติเห็นควรให้ตัดสินใจให้ความเห็นชอบตามเสียงข้างมากของสภาผู้แทนราษฎรเป็นหลักเพื่อสะท้อนผลการเลือกตั้งทั่วไปและการตกลงทางการเมืองระหว่างพรรคการเมืองต่าง ๆ ในสภาผู้แทนราษฎร เพราะในการบริหารราชการแผ่นดินและการกำกับตรวจสอบการบริหารราชการแผ่นดินทุกชั้นตอน หลังจากการให้ความเห็นชอบบุคคลผู้ซึ่งเหมาะสมจะเป็นนายกรัฐมนตรีแล้ว ต้องอาศัยเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎรเกือบทั้งสิ้น โดยไม่มีสมาชิกวุฒิสภาเข้าไปเกี่ยวข้องด้วย และเห็นว่าการที่รัฐธรรมนูญกำหนดให้การลงมติให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนายกรัฐมนตรีเป็นไปโดยเปิดเผย แตกต่างจากการให้ความเห็นชอบบุคคลในกรณีอื่น ๆ ที่ให้กระทำการลับเป็นมาตรการที่แสดงให้เห็นถึงความต้องการให้การลงมติสะท้อนผลการเลือกตั้งทั่วไปและการตกลงทางการเมืองของพรรคการเมืองในสภาผู้แทนราษฎรมากที่สุด แต่ไม่ได้หมายความว่าสมาชิกวุฒิสภาจะต้องตัดสินใจให้ความเห็นชอบตามเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎรเสมอไปทุกกรณีเพราะไม่เช่นนั้นก็ไม่จำเป็นต้องมีบทบัญญัติพิเศษ มาตรา 272 นี้แต่ประการใด สมาชิกวุฒิสภาย่อมสามารถใช้วิจรรณญาณในการตัดสินใจให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนายกรัฐมนตรีแตกต่างไปจากเสียงข้างมากของสภาผู้แทนราษฎรได้ แต่ควรจำกัดเฉพาะในกรณีที่เห็นว่าสำคัญที่สุดจริง ๆ มีอาจหลีกเลี่ยงได้เท่านั้น โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กรณีสำคัญที่สุดในระดับที่เห็นว่าเป็นภัยอันตรายใหญ่หลวงต่อรัฐธรรมนูญและระบอบการปกครองของประเทศ เสมือนเป็นการใช้สิทธิยับยั้งในฐานะสภาที่สอง ทั้งนี้ การตัดสินใจไม่ให้ความเห็นชอบแคนดิเดตนายกรัฐมนตรีที่ได้รับการเสนอชื่อเมื่อวันที่ 13 กรกฎาคม 2566 ตามเสียงข้างมากในสภาผู้แทนราษฎรในขณะนั้น เพราะแคนดิเดตนายกรัฐมนตรีและพรรคต้นสังกัดยังคงมีนโยบายแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญามาตรา 112 ในสารัตถะที่กระทบต่อบทบัญญัติคุ้มครองสถานะอันเป็นที่เคารพสักการะ ผู้ใดจะละเมิดมิได้ขององค์พระมหากษัตริย์ในรัฐธรรมนูญ เปรียบเสมือนเป็นการแก้รัฐธรรมนูญบทหลักของหมวด

พระมหากษัตริย์และเสมือนเป็นการนิรโทษกรรมผู้กระทำความผิดตามมาตรา 112 ทั้งหมดที่อยู่ในกระบวนการยุติธรรมทุกระดับ ถือเป็นภัยอันตรายต่อรัฐธรรมนูญและระบอบการปกครอง โดยแคนดิเดตนายกรัฐมนตรีท่านนั้นก็ได้ถ้อยนโยบายนี้แม้ว่าจะมีเสียงอภิปรายคัดค้านสักเพียงใด แต่ในการให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งสมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีในวันนี้ เป็นที่ชัดเจนจากการแถลงต่อสาธารณะว่า แคนดิเดตนายกรัฐมนตรีที่ได้รับการเสนอชื่อไม่มีนโยบายที่อาจเป็นภัยอันตรายต่อรัฐธรรมนูญและต่อระบอบการปกครองในลักษณะดังกล่าว รวมทั้งไม่มีพรรคการเมืองเจ้าของนโยบายเช่นว่านั้นเข้าร่วมในการจัดตั้งรัฐบาล จึงเห็นควรกลับคืนสู่หลักการทั่วไปคือลงมติให้เป็นไปตามเสียงข้างมากของสภาผู้แทนราษฎรอันเป็นหลักคิดที่ว่าสมาชิกวุฒิสภาควรปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญมาตรา 272 อย่างไร อย่างไรก็ดี ได้มีการอภิปรายหรือแม้กระทั่งเสียงวิพากษ์วิจารณ์ในทางสาธารณะว่า นโยบายที่จะให้คณะรัฐมนตรีมีมติในการประชุมครั้งแรกให้มีการออกเสียงประชามติสอบถามประชาชนว่าเห็นควรให้มีการจัดทำรัฐธรรมนูญใหม่หรือไม่นั้นถือเป็นภัยอันตรายต่อรัฐธรรมนูญและต่อระบอบการปกครองหรือไม่ ซึ่งสมาชิกฯ ไม่เห็นด้วยในการจัดทำรัฐธรรมนูญใหม่เพราะสามารถแก้ไขรายมาตราได้ แต่อย่างไรก็ตาม นโยบายเรื่องนี้เป็นนโยบายของพรรคการเมืองเกือบทุกพรรคที่เราต้องยอมรับตั้งแต่ปี 2562 และได้มีการศึกษา มีการตั้งคณะกรรมการงานในที่สุดได้มีร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 256 เพิ่มเติมหมวดใหม่ว่าด้วยการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เสนอเข้าสู่ที่ประชุมร่วมกันของรัฐสภาเมื่อปี 2563 จากพรรคการเมือง 2 กลุ่ม 2 ชั่ว และแม้จะมีการตั้งคณะกรรมการพิจารณา ก่อนลงมติในวาระที่หนึ่ง และสมาชิกวุฒิสภาได้ลงมติเห็นชอบด้วยเกินหนึ่งในสาม ร่างนั้นได้ผ่านการพิจารณาในชั้นกรรมาธิการ ผ่านวาระที่สอง รอลงมติในวาระที่สาม แต่ปรากฏว่ามีผู้ไปร้องศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 210 (2) ในที่สุดศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยที่ 4/2564 เดือนมีนาคม 2564 ว่า รัฐสภาไม่อาจจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ได้โดยต้องให้ประชาชนผู้มีอำนาจสถาปนารัฐธรรมนูญได้ลงประชามติเสียก่อนว่าประชาชนประสงค์จะให้รัฐธรรมนูญฉบับใหม่หรือไม่ และเมื่อจัดทำร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่เสร็จแล้วต้องให้ประชาชนลงมติเห็นชอบหรือไม่กับร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่อีกครั้งหนึ่ง ดังนั้น การที่จะให้คณะรัฐมนตรีมีมติให้จัดทำประชามติในวาระแรกของการประชุมคณะรัฐมนตรีนั้นจึงเห็นว่าทำได้ แต่เราต้องยอมรับความเป็นจริงว่ากระบวนการจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่นั้นแม้จะผ่านการออกเสียงประชามติครั้งแรก แต่ยังคงใช้ขั้นตอนและระยะเวลาอีกไม่ต่ำกว่า 2 ปี ผ่านการพิจารณาของรัฐสภาอีก 1 - 2 ครั้ง และผ่านการออกเสียงประชามติรวมทั้งสิ้น 3 ครั้ง ทั้งนี้ หากเราเคารพผลของการทำประชามติเมื่อวันที่ 7 สิงหาคม 2559 ก็ไม่มีเหตุผลใดที่เราจะไม่เคารพผลการลงประชามติในอีก 3 ครั้งข้างหน้า แต่เพื่อความสบายใจของ สมาชิกฯ และพี่น้องประชาชน ขอให้พรรคร่วมรัฐบาลโดยเฉพาะพรรคเพื่อไทยชี้แจงให้ชัดเจนว่าเมื่อประเทศไทยกำลังก้าวเข้าสู่การเมืองใหม่ที่มีพรรคเพื่อไทยเป็นหนึ่งในขั้วสำคัญ ก็ควรใช้โอกาสนี้สร้างความสบายใจให้เกิดขึ้น โดย 1) หากจะมีคำถามประชามตินั้น ๆ ควรตรงและไม่เกินไปจากคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ 4/2564 2) ร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 256 ที่คณะรัฐมนตรีจะเสนอเข้าสู่สภา ควรจะรับฟังความคิดเห็นจากทุกพรรคการเมือง จากสมาชิกวุฒิสภาผ่านการพูดคุยให้มากที่สุด 3) ควรคำนึงถึงสาระสำคัญในร่างรัฐธรรมนูญแก้ไขเพิ่มเติมมาตรา 256 คือ รูปแบบของสภาร่างรัฐธรรมนูญที่จะเกิดขึ้น และเมื่อสภาร่างรัฐธรรมนูญร่างเสร็จแล้วต้องผ่าน

การพิจารณาของรัฐสภาก่อนเป็นครั้งสุดท้าย และ 4) ขอให้ทบทวนระยะเวลาของการจัดทำประชามติ
ครั้งนี้ ด้วยเหตุผลตามที่กล่าวมาในเชิงหลักการการพิจารณาการใช้อำนาจหน้าที่ตามมาตรา 272 ในฐานะ
สมาชิกวุฒิสภาซึ่งแตกต่างไปจากสภาผู้แทนราษฎรในครั้งนี้จึงจะให้ความเห็นชอบ แคนดิเดตนายกรัฐมนตรีตามเสียงข้างมากของสภาผู้แทนราษฎร

สมาชิกฯ ที่ไม่เห็นด้วยอภิปรายว่า ตามมาตรา 195 และมาตรา 160 (4) ของรัฐธรรมนูญกำหนดไว้ว่า ผู้ที่จะเป็นนายกรัฐมนตรีได้นั้น ต้องมีความซื่อสัตย์สุจริตและต้องมีจริยธรรม
แสดงให้เห็นว่าตำแหน่งนี้มีความสำคัญ โดยต้องทำหน้าที่บริหารบ้านเมืองทั้งประเทศและปากท้อง
ของประชาชน ทำให้ประเทศเจริญหรือตกต่ำได้ เมื่อเป็นตำแหน่งที่สำคัญขนาดนี้จึงต้องได้รับการคัดสรร
โดยทั้งสมาชิกวุฒิสภาและสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และเมื่อสมาชิกวุฒิสภามีหน้าที่คัดสรรบุคคล
ผู้สมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีจึงต้องการทราบข้อมูลของผู้ที่ถูกเสนอชื่อให้ดำรงตำแหน่ง
แต่กลับไม่รู้จักและไม่ทราบประวัติความเป็นมาของผู้ที่ถูกเสนอชื่อแต่อย่างใด พรรคเพื่อไทยเองก็ไม่ได้
ทำเอกสารมาแนะนำเสนอต่อสมาชิกวุฒิสภา จึงต้องติดตามข้อมูลจากข่าวสารแทนซึ่งพบแต่ข้อมูล
ด้านลบตลอด โดยมีการกล่าวหาว่ามีการใช้วิธีการเลียงภาชีและทำธุรกิจอย่างไม่ถูกต้อง ไม่ซื่อสัตย์สุจริต
และผิดจริยธรรม ตลอดจนมีการยื่นเอกสารร้องเรียนหลายข้อหา แม้ว่าบริษัท แสนสิริ จำกัด (มหาชน)
จะออกแถลงการณ์ตอบโต้แต่ก็ไม่มีการชี้แจงหรือส่งเอกสารให้สมาชิกวุฒิสภาทราบเลย นอกจากนี้
สมาชิกฯ บางส่วนยังได้แสดงความเห็นที่ไม่รู้จักว่าผู้ที่ถูกเสนอชื่อเป็นใคร ทราบข้อมูลแต่เพียงว่า
สร้างบ้านขาย และขอทราบข้อมูลว่านโยบายเงิน Digital Wallet จำนวน 10,000 บาท ที่ต้องใช้
งบประมาณ 560,000 ล้านบาทนั้นมีที่มาอย่างไร ใช้งบประมาณแผ่นดินหรือไม่ เนื่องจากงบประมาณ
ของประเทศไม่มีแล้ว และหากจะไปยืมมาแล้วจะใช้น้อย่างไร และสมาชิกฯ ยังให้เหตุผลเพิ่มเติมว่า
การไม่เห็นชอบนั้นไม่ใช่เพราะไม่รู้จักหรือไม่ข้อมูล และเชื่อว่าพี่น้องประชาชนได้รับทราบข้อมูล
ครบถ้วนแล้วตั้งแต่วันเลือกตั้งและได้ใช้วิจารณญาณตั้งแต่วันเลือกตั้งแล้ว แต่สาเหตุที่ไม่เห็นชอบ
เนื่องจากเห็นว่าการจัดตั้งรัฐบาลขณะนี้ขัดต่อเจตจำนงของประชาชนที่ได้แสดงออกไปแล้วเมื่อวันที่
14 พฤษภาคม 2566 ว่า ประชาชนส่วนใหญ่ต้องการยุติการเมืองที่สืบทอดอำนาจจากคณะรักษา
ความสงบแห่งชาติ (คสช.) รวมถึงยังเห็นว่าการจัดตั้งขณะนี้ไม่ใช่การพยายามสลایชั่วคราวความขัดแย้ง
ให้ประเทศเดินหน้าต่อไปแต่เป็นการต่อลมหายใจที่ คสช. ที่วางไว้และให้ดำเนินสืบไป หลายคนบอกว่า
การจัดตั้งรัฐบาลพิเศษนี้มีเป็นความจำเป็นอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้และจำเป็นต้องกลืนเลือด โดยมีสาระ
ของประเทศและประชาชนเป็นตัวตั้ง โดยราคาและต้นทุนที่ประชาชนต้องจ่ายให้กับการตั้งรัฐบาล
แบบพิเศษ มี 3 ข้อ คือ 1) ความหวัง วันเลือกตั้งเมื่อวันที่ 14 พฤษภาคม 2566 เคยเป็นความหวัง
ที่จะช่วยให้ผ่านรัฐบาลรัฐประหารได้โดยสันติและเดินไปสู่อนาคตไม่ใช่เดินไปสู่อดีต 2) อำนาจ
ซึ่งประชาชนเคยเชื่อว่าระบอบประชาธิปไตยคืออำนาจของประชาชน แต่เมื่อไปใช้อำนาจของตนเอง
ในการเลือกตั้ง ปรากฏว่าการจัดตั้งรัฐบาลหลังการเลือกตั้งเป็นการจัดตั้งรัฐบาลแบบพิเศษที่ให้ประชาชน
ออกไปใช้สิทธิได้พอเป็นพิธีแต่ไม่มีวันยอมให้อำนาจเป็นของประชาชนจริง ๆ และ 3) ความศรัทธา
โดยทำให้เราเสียต้นทุนทางสังคมที่สำคัญ คือ ความศรัทธาในระบบรัฐสภาและระบอบประชาธิปไตย
เมื่อประชาชนหมดศรัทธาย่อมเป็นสัญญาณอันตรายต่อการเมืองของเราในอนาคต ทั้งนี้ ได้ฝากความหวัง
ดีไปยังสมาชิกฯ ทุกท่านว่า หัวใจของปัญหาความขัดแย้งทางการเมืองในช่วง 2 ทศวรรษที่ผ่านมาคือ

การขัดแย้งระหว่างอำนาจของประชาชนที่แสดงออกจากการเลือกตั้งกับอำนาจที่ไม่ได้มาจากประชาชน
ดังนั้น จึงสุ่มเสี่ยงที่จะเกิดความขัดแย้งรุนแรงในอนาคตเพราะประชาชนนับล้านคนกำลังผิหวัง
โกรธ หรือคับข้องใจกับการเมืองที่เกิดขึ้น และเห็นว่าการเลือกตั้งครั้งที่ผ่านมาได้สะท้อนแล้วว่า
สังคมไทยได้เปลี่ยนแปลงไปแล้วแต่ยังเปลี่ยนไม่มากพอ

เมื่อสมาชิกฯ ได้อภิปรายแสดงความคิดเห็นจนเป็นเวลาพอสมควรแล้ว **นายชลงาน
ศรีแก้ว สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดน่าน พรรคเพื่อไทย** ผู้เสนอชื่อบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้ง
เป็นนายกรัฐมนตรี ในนามของพรรคเพื่อไทยในฐานะหัวหน้าพรรคเพื่อไทย ซึ่งเป็นผู้เสนอชื่อผู้ซึ่งสมควร
ได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี กล่าวสรุปว่า ในนามพรรคเพื่อไทยและพรรคที่จะร่วมจัดตั้งรัฐบาล
ทั้ง 11 พรรค ขอขอบคุณสมาชิกฯ ทุกท่านที่ได้ให้ความเห็นและมีข้อห่วงใยซักถามในข้อสงสัย แม้ในสิ่งที่
กำลังพิจารณาอยู่เป็นเรื่องการให้ความเห็นชอบบุคคล ซึ่งรัฐธรรมนูญ มาตรา 159 และมาตรา 272
ได้ให้ความสำคัญเกี่ยวกับตัวบุคคลในเรื่องคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม แต่ก็เป็นความสวยงามของรัฐสภา
ที่สมาชิกฯ ในฐานะผู้แทนปวงชนชาวไทยย่อมมีสิทธิทำหน้าที่แทนพี่น้องประชาชนในการสอบถาม
แสวงหาข้อเท็จจริงก่อนที่จะตัดสินใจเลือกบุคคลที่จะมาเป็นผู้นำของประเทศ มาเป็นนายกรัฐมนตรี
ของคนไทยทุกคน ทั้งนี้ ในฐานะพรรคการเมืองที่เสนอชื่อ ขอนำเรียนใน 3 ประเด็น ดังนี้

1. ข้อสงสัยและข้อซักถามเกี่ยวกับเรื่องคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้ามของผู้ที่ถูกเสนอชื่อ
หรือเป็นผู้ที่สมควรได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี คือ นายเศรษฐา ทวีสิน ในประเด็นความซื่อสัตย์
สุจริตเป็นที่ประจักษ์ มาตรฐานจริยธรรม ปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติตามมาตรฐานจริยธรรมที่เห็นว่าเกี่ยวข้องกับ
พฤติการณ์หรือพฤติกรรมในการประกอบอาชีพในขณะที่ดำรงตำแหน่งในบริษัทมหาชนภาคเอกชน
ซึ่งประกอบกิจการเกี่ยวกับบอสังหาริมทรัพย์โดยได้ยกกรณีตัวอย่างขึ้นมาหลายกรณี และประเด็นที่เป็น
ที่ถกเถียงและเผยแพร่ในสังคม เกิดการวิพากษ์วิจารณ์อย่างมากมาย มีการให้เหตุผลในมิติในเชิงสังคม
มากมาย โดยในประเด็นดังกล่าวนี้ ในฐานะของพรรคเพื่อไทยซึ่งเป็นผู้ที่ปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา
88 ในการตรวจสอบคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม ซึ่งพรรคได้ให้ความสำคัญเป็นอย่างมาก
โดยทางฝ่ายกฎหมาย บุคคลที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วน ได้เข้ามาร่วมตรวจสอบคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม
ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 160 อย่างถี่ถ้วน ครบถ้วน และยืนยันว่า พรรคเพื่อไทยไม่ได้ละเลยในเรื่องนี้
เพราะถือเป็นเรื่องความรับผิดชอบที่ยิ่งใหญ่ของพรรคต่อพี่น้องประชาชนและประเทศชาติบ้านเมือง
ข้อกล่าวหาหรือข้อสงสัยหลายเรื่องเกี่ยวกับประเด็นข้อกฎหมายทั้งการหลีกเลี่ยงภาษี การจัดซื้อขาย
ที่ดินที่มีการกล่าวอ้างว่ามีการแต่งตั้งบุคคล ตัวแทน หรือนอมินีขึ้นมารองรับ มีการดำเนินการในสิ่ง
ที่มิชอบนั้น พรรคเพื่อไทยไม่ได้ละเลยทั้งก่อนหน้าและขณะที่มีการนำเรื่องนี้มาพูดคุยในสังคม และต้อง
ขอขอบคุณผู้ที่นำเรื่องนี้มาเปิดเผย ซึ่งหากมองในแง่ดีคือพี่น้องประชาชน นายเศรษฐา ทวีสิน และ
พรรคเพื่อไทยได้ประโยชน์ และขอยืนยันว่าพรรคได้ตรวจสอบในข้อกฎหมายทุกอย่าง อีกทั้งเรื่องของ
จริยธรรมและความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ โดยยืนยันว่า ไม่มีเรื่องใด ๆ ที่เป็นเรื่องที่ผิดกฎหมาย
ไม่มีหลักฐานเชิงประจักษ์ ไม่มีข้อเท็จจริงที่บ่งชี้ว่าเป็นเรื่องผิดกฎหมาย และไม่มีข้อเท็จจริงใด ๆ หรือ
หลักฐานใด ๆ ที่บ่งชี้ว่านายเศรษฐา ทวีสิน เป็นผู้ที่ไม่มีความซื่อสัตย์สุจริตเป็นที่ประจักษ์ โดยมีแต่
ข้อกล่าวหาที่โน้มเอียงนำหลักฐานในการประกอบธุรกิจมาเป็นกล่าวอ้างเป็นลักษณะของการเชื่อมโยง
ที่ไม่สามารถพิสูจน์ได้ จึงถือว่า นายเศรษฐา ทวีสิน เป็นผู้ที่มีความบริสุทธิ์และเป็นผู้ที่มีความซื่อสัตย์
สุจริตเป็นที่ประจักษ์

2. สมาชิกฯ หลายท่านแสดงเหตุผลว่าไม่สามารถให้ความเห็นชอบบุคคลซึ่งได้ถูกเสนอชื่อคือ นายเศรษฐา ทวีสิน มาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีของประเทศไทยได้ ด้วยเหตุผลที่ไม่ใช่เรื่องคุณสมบัติ ลักษณะต้องห้าม แต่เป็นเรื่องของจุดยืนทางการเมือง เป็นพฤติกรรม พฤติกรรมในการจัดตั้งรัฐบาล โดยพรรคเพื่อไทยเคารพในเสียงของพี่น้องประชาชนทุกเสียง ประเทศไทยได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่มีการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข ซึ่งในพฤติกรรม พฤติกรรม การแสดงออกในบ้านเมืองนี้ หลายคนอาจมีการแบ่งฝักแบ่งฝ่ายว่า กลุ่มนั้นเป็นเสรีนิยม กลุ่มนี้เป็นอนุรักษนิยม แต่ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มใดล้วนแต่เป็นการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สิ่งที่พรรคเพื่อไทยได้ยึดมั่นยึดถือคือระบอบการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข สำคัญที่สุดคือระบบรัฐสภา โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ล้วนมาจากการเลือกของประชาชนที่ทุกคนเป็นปวงชนชาวไทยที่มีอำนาจอธิปไตยตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและเป็นผู้ให้สิทธิ ให้เสียงกับตัวแทน เป็นประชาชนในระบอบประชาธิปไตย พฤติการณ์ พฤติกรรมที่ผ่านมาเราเห็นถึงการแบ่งแยกความเห็น ความแตกแยกทางความคิด ใน 2 ทศวรรษที่ผ่านมามีความแตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง มีความแตกต่าง มีความขัดแย้ง มีการต่อสู้เชิงอุดมการณ์ทางการเมืองมาโดยตลอด พรรคไทยรักไทย พรรคพลังประชาชน พรรคเพื่อไทย มีประสบการณ์ในเรื่องนี้มาอย่างเจ็บปวดแต่ผู้ที่เจ็บปวดที่สุดคือพี่น้องประชาชนคนไทย พรรคเพื่อไทยเห็นถึงความสูญเสีย เห็นโอกาสของประชาชนที่เสียหายไป เพราะเพียงแต่มีความคิดที่ต่างกันและมีจุดมุ่งหมายเดียวกันแต่แยกกันเดินบนพื้นฐานความไม่ไว้วางใจซึ่งกันและกัน ดังนั้น เราต้องนำเรื่องนี้มาคิดให้หนัก เรายินดีและส่งเสริมในสิ่งที่เป็นการอำนาจของประชาชน เราเห็นด้วยอย่างยิ่งที่พรรคก้าวไกลเป็นพรรคแกนนำในการจัดตั้งรัฐบาล เราเป็นพรรคอันดับสอง 141 เสียง เรายินดีจับมือร่วมกันจัดตั้งรัฐบาล แต่เราคิดผิด โดยยังจับมือกันยังจัดตั้งรัฐบาลไม่ได้ สิ่งที่ดีที่สุดในช่วงเปลี่ยนผ่านนี้คือเราต้องประนีประนอมอำนาจให้เกิดประโยชน์ต่อประเทศชาติบ้านเมืองอย่างสูงสุด เราต้องปกป้องคุ้มครองสถาบันหลักของชาติ คือชาติ ศาสน์ กษัตริย์ โดยพรรคเพื่อไทยอาสาเข้ามาจัดตั้งรัฐบาลในนามของทุกฝ่ายที่สามารถร่วมมือกันได้ ขณะนี้เราได้ 11 พรรค และมั่นใจว่าพรรคอื่น ๆ ก็จะตามมาเพื่อสร้างความเข้มแข็งในการเป็นรัฐบาลที่มาจากการเลือกตั้งของพี่น้องประชาชน เราเชื่อมั่นว่าแนวทางการจัดตั้งรัฐบาลนั้นต้องการแก้วิกฤตของประเทศ หากไม่ทำอะไรเลยจะเกิดวิกฤตเศรษฐกิจ วิกฤตความขัดแย้ง หลายฝ่ายอาจตั้งสมมติฐานว่าการตั้งรัฐบาลเช่นนี้จะก่อให้เกิดความขัดแย้ง แต่ตรงข้ามกับสมมติฐานของพรรคเพื่อไทยและพรรคที่ร่วมจัดตั้งรัฐบาลทั้ง 11 พรรค โดยหากจะสลายความขัดแย้งได้จะต้องใช้กลไกนี้เท่านั้น

3. ข้อห่วงใยในเรื่องของนโยบายโดยเฉพะเรื่องของการแก้ไขรัฐธรรมนูญ โดยข้อเท็จจริงขณะนี้ก็เป็นเพียงนโยบายที่ใช้ในการรณรงค์หาเสียงเลือกตั้ง นโยบายของรัฐบาลจะเกิดการร่วมมือกันจัดทำเป็นนโยบายแถลงต่อรัฐสภาซึ่งเมื่อถึงเวลานั้นสมาชิกฯ สามารถวิพากษ์วิจารณ์ได้อย่างเต็มที่เพราะจะถูกนำไปใช้ แต่ก็ยังเป็นข้อดีที่สมาชิกฯ ได้สะท้อนมาในขณะนี้เพราะจะเป็นจุดเริ่มต้นที่จะนำไปสู่การเขียนนโยบายรัฐบาลในสิ่งที่สมาชิกฯ มีข้อกังวลและห่วงใย ในเรื่องของการแก้ไขรัฐธรรมนูญนั้น หลายท่านอาจมีความกลางแคลงสงสัย เข้าใจผิด เพราะเราปฏิบัติตามรัฐธรรมนูญและปฏิบัติตามคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญทุกเรื่อง วิกฤตหนึ่งคือรัฐธรรมนูญที่ทำให้บ้านเมืองเป็นเช่นนี้

ซึ่งเข้าใจว่าผู้ที่เขียนรัฐธรรมนูญนั้นต้องการปกป้องคุ้มครองสิ่งที่เห็นว่ามีค่าสำคัญ แต่ถึงระยะหนึ่งรัฐธรรมนูญที่ใช้ในช่วงเวลาหนึ่งจะต้องถูกสลایออกไป ซึ่งจะเป็นการดูแลอำนาจที่ดี ดังนั้น การแก้ไขรัฐธรรมนูญจึงเป็นเรื่องที่จำเป็นและสำคัญ แต่จะอยู่บนพื้นฐานที่ไม่ทำให้เกิดความขัดแย้ง เราแก้รัฐธรรมนูญเพื่อจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ซึ่งการที่จะทำเช่นนี้ได้ต้องผ่านกระบวนการทำประชามติ พรรคเพื่อไทยจึงประกาศว่าหากเป็นรัฐบาลแล้ว 2 เรื่องที่จะทำควบคู่กันไป ได้แก่ เรื่องเร่งด่วนคือด้านเศรษฐกิจ การแก้ไขปัญหาปากท้องของพี่น้องประชาชน แต่เรื่องที่สำคัญต้องทำควบคู่กันไปเพราะต้องใช้เวลาไม่น้อยกว่า 2 ปีขึ้นไป คือเริ่มทำประชามติเพื่อถามพี่น้องประชาชนว่าจะจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่หรือไม่ หากได้รับมติจากพี่น้องประชาชนก็จะเข้าสู่กระบวนการแก้รัฐธรรมนูญ เขียนรายละเอียดในสิ่งที่ต้องการแก้และไปจัดทำรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ โดยจะมีสภาร่างรัฐธรรมนูญซึ่งจะมีการพูดคุยในรายละเอียดว่า มาอย่างไร จำนวนเท่าไร ให้มีดุลยภาพที่ดี มีความมั่นใจทุกฝ่ายว่าเราสามารถทำงานร่วมกันได้ ทั้งนี้ บนพื้นฐานที่เราจะเริ่มต้นเป็นรัฐบาลแห่งความปรองดอง เป็นรัฐบาลแห่งความสมัครสมานสามัคคี เห็นคนในชาติทุกคนมีคุณค่าเท่ากัน ไม่แบ่งฝักแบ่งฝ่าย เราหันหน้าเข้าหากันเริ่มต้นตรงนี้และเชื่อว่าสมาชิกฯ ทุกท่านมีจิตปรารถนาต่อประเทศชาติ บ้านเมืองและพี่น้องประชาชนอย่างแน่นอน ความเห็นต่างเป็นสีสันที่สวยงามในระบอบประชาธิปไตย โดยเฉพาะในระบอบเสียงข้างมากภายใต้องค์พระมหากษัตริย์ที่เป็นประมุข แต่เราจะแปลงความเห็นต่างนั้นมาเป็นความเห็นร่วมอย่างไร ขึ้นกับสมาชิกฯ หากสมาชิกฯ ได้มอบความไว้วางใจให้นายเศรษฐา ทวีสิน ผู้ที่ถูกเสนอชื่อเป็นบุคคลซึ่งสมควรที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรี ก็จะเป็นจุดเริ่มต้นในการนำความเห็นต่างมาเป็นความเห็นร่วมเพื่อหันหน้าเข้าหากัน มาทำงานร่วมกัน ในนามของพรรคเพื่อไทยและพรรคร่วมจัดตั้งรัฐบาลทั้ง 11 พรรค ขอเรียนว่า ทุกอย่าง เราหวังว่าจะได้สิ่งที่ดีที่สุด แต่สิ่งที่ดีที่สุดสำหรับทุกคนที่หวังนั้นไม่เคยเกิดขึ้น โดยเฉพาะในมิติของสังคมไทยที่มีความแตกต่างหลากหลายมาอย่างนี้ เราต้องรับความแตกต่างหลากหลาย และนำสิ่งที่เป็นอยู่ในขณะนี้มาทำหน้าที่ในการบริหารจัดการให้เป็นโอกาสและความหวังที่ดีของพี่น้องประชาชนให้มากที่สุด และขอขอบคุณสมาชิกฯ ทุกท่านที่จะให้ความเห็นชอบนายเศรษฐา ทวีสิน เป็นบุคคลซึ่งสมควรได้รับแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีคนที่ 30 ของประเทศไทย

หลังจากที่สมาชิกฯ ได้อภิปรายคุณสมบัติของบุคคลที่ถูกเสนอชื่อเพื่อพิจารณาแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีครบทุกฝ่ายและเป็นไปตามกรอบเวลาที่กำหนดไว้แล้ว ประธานฯ จึงปิดการอภิปรายสำหรับการลงคะแนนเสียงนั้นให้กระทำโดยเปิดเผยตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 56 (2) โดยการเรียกชื่อสมาชิกรัฐสภาตามลำดับอักษร และให้ออกเสียงลงคะแนนเป็นรายคน โดยจะเชิญสมาชิกรัฐสภาจำนวน 6 คน เพื่อทำหน้าที่กรรมการนับคะแนน ตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 137 ทั้งนี้โดยมติเห็นชอบนั้นต้องมีคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภาคือ 374 คะแนนเป็นต้นไป ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา 272 วรรคหนึ่ง และข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 137 โดยก่อนลงมติประธานฯ ขอตรวจสอบองค์ประชุมโดยการกดบัตรแสดงตนตามข้อบังคับการประชุมฯ ข้อ 54 และเมื่อสมาชิกฯ ครบองค์ประชุมแล้ว เลขาธิการฯ ได้อ่านรายชื่อสมาชิกฯ ตามลำดับอักษรเพื่อให้เป็นไปตามข้อบังคับข้อ 56 (2) และเมื่อเลขาธิการฯ อ่านชื่อสมาชิกฯ ท่านใดขอให้สมาชิกฯ ยืนขึ้นเพื่อลงคะแนนเสียง หากเห็นชอบกับบุคคลที่ถูกเสนอชื่อเป็นนายกรัฐมนตรีคือ นายเศรษฐา ทวีสิน ให้กล่าวคำว่า “เห็นชอบ” หากไม่เห็นชอบให้กล่าวคำว่า “ไม่เห็นชอบ” และหากต้องการงดออกเสียงให้กล่าวคำว่า “งดออกเสียง”

หลังจากที่ประชุมได้ลงมติเป็นที่เรียบร้อยแล้ว มีผลดังนี้

เห็นชอบ	482	เสียง
ไม่เห็นชอบ	165	เสียง
งดออกเสียง	81	เสียง

เป็นอันว่า นายเศรษฐา ทวีสิน ได้รับคะแนนเห็นชอบมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกเท่าที่มีอยู่ของทั้งสองสภา ดังนั้น จึงถือว่ามติที่ประชุมเห็นชอบการแต่งตั้ง นายเศรษฐา ทวีสิน ให้เป็นนายกรัฐมนตรี ตามรัฐธรรมนูญมาตรา 272 วรรคหนึ่ง จากนั้น ประธานฯ สั่งปิดประชุม เวลา 17.40 นาฬิกา

ปิดประชุมเวลา 17.40 นาฬิกา

จัดทำโดย กลุ่มงานสื่อมวลชน สำนักประชาสัมพันธ์
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร